

Denne tekst blev første gang offentliggjort den 19.04.2021 på <> under følgende URL: <https://www.transformation20-25.net/post/teknokratiet>. Licens: Kathrine Elizabeth Lorena Johansson © transformation20-25.net

Foto: Gerd Altmann fra Pixabay.

Teknokratiet & den 3. verdenskrig: Hvad er de stærkeste magtmæssige mekanismer i verdenssamfundet i dag? Del I

Mange tænker, at den verdenskrise, vi befinder os i lige nu, handler om en virus. I virkeligheden handler den om meget mere. Den handler om en meget grundlæggende omstilling af verdenssamfundet, så at sige. Den handler mest af alt om en magtkamp, som man godt kan kalde en krig. Men hvad er det for en krig, vi oplever lige nu? Hvem har startet den? Er det nation imod nation? Hvad kæmper de om?

Forfatter: Kathrine Elizabeth Lorena Johansson

Kathrine Elizabeth Lorena Johansson har baggrund i en forskeruddannelse inden for kunst, teknologi og videnskab med fokus på menneskestudier. Hun har undervisningserfaring inden for (tvær) videnskabsteori. Johanssons litteraturliste til nærværende publication findes på hendes blog, som omhandler transformationen i perioden 2020-2025.

www.transformation20-25.net

Først og fremmest må vi forstå, at vi er nået til næste stadie af krigsførelse, rent evolutionært. Denne krig ser i sine første faser anderledes ud end tidligere verdenskrige.

”Krig handler om magt og kontrol over ressourcer og om at anvende grænseoverskridende metoder til, at magten kan opnås”.

Hver gang der har været en verdenskrig, har denne set forskellig ud. Den har især trukket på det niveau af viden, tekno-

logi og kommunikation, som har været tilgængeligt på det givne historiske tidspunkt og den givne geografiske kontekst.

Krigen i dag er også væsensforskellig fra tidligere krige. Man kunne godt pege på, at der er sket en bevægelse fra fysisk slåskamp i nærområdet til kamp med ødelæggende og dræbende våben over større arealer under 1. verdenskrigs fly og bombeteknologi, skyttegrave og brug af kemiske våben (herunder forsøg med vacciner til feltsoldater) til 2. verdenskrigs industrialiserede krigsmaskiner, som var præget af scientific management-ideologien med koncentri-

„Spyros Koukoulomatis Technocrat“ af Yannis Zannias Creative Commons.

onslejlre, organiserede videnskabelige, medicinske forsøg, samt prøvesprængning af atombomben i Japan.

I dag er krigen rykket et niveau væk fra den fysisk håndgribelige dimension og ind i den virtuelle og mere uhåndgribelige dimension.

Krigen er blevet mindre synlig, men bredere i sin appel. Denne gang involverer den hele verden på een gang.

Overordnet set er formålet dog det samme: Opnåelse af magt og kontrol. Denne artikel forsøger at give en karakteristik af den krig, vi oplever lige nu, og udgør desuden en videre fordybelse ind i spørgsmålet: Hvordan kan det lade sig gøre, at så mange nationer og autoriteter spiller med på scenariet på trods af dets lave niveau af videnskabelig troværdighed og logisk sammenhæng i både for-

klaringsgrundlag og handlingsstrategier fra både danske og udenlandske regerings side?

For at komme mere i dybden med forståelsen af situationen spørger vi videre: Hvorfra udspringer magten til at gennemføre dette kup? Jeg vil i denne artikel have et særligt fokus på Vesten, samt på teknokratiet.

For at besvare spørgsmålene er vi nødt til at se nærmere på, hvad teknokrati er. Mange har talt om, at den stille magt-overtagelse, vi oplever netop nu, udgør et forsøg på at gøre nationer kommunistiske, således at staterne ender med at få al magt til at sætte borgernes liv i system på en brutal og undertrykkende måde.

Det er det, vi har set i tidligere kommunistiske stater. I virkeligheden er både socialisme (Karl Marx) og liberalisme (John Locke, Adam Smith) udtryk for forældede teoridannelser, der relaterer til

verden, som den så ud for over 100 år siden. Det er spørgsmålet om lande, som stadig er præget af kommunisme, således som Kina, også er på vej imod en anden tilstand; ikke blot, fordi den indoptager nogle af kapitalismens former, men særligt, fordi den teknologiske udvikling i sig selv spiller en meget afgørende rolle i strukturering og omstrukturering af samfundet.

Den stærke teknologiske udvikling ændrer den måde, et moderne samfund eksisterer på, og imens det er sket, har vi heller ikke i vores del af verden brugt ret meget energi på at italesætte disse forandringer. I forhold til, hvor altomfattende den teknologiske udvikling er, giver det mening at sige, at begrebet „kommunisme“ er passé. Der skal en anden teoridannelse og italesættelse til.

World Economic Forums Klaus Schwab, som er fortaler for „The Great Reset“, taler da heller ikke kommunismen op i sine

seneste bøger. Tværtimod sigter han imod en forstærkning af de tendenser, vi allerede nu har set længe i det globaliserede samfund.

Det handler om et stigende fokus på ingeniørpræget teknologisk infrastruktur og fokus på øget samarbejde mellem store indflydelsesrige virksomheder og regeringer.

Schwab indlemmer sammen med sit fokus på FN's version af bæredygtighed også en voksende afstandtagen til vækst- og gældsøkonomien, således som den ser ud nu, og peger med COVID-krisen på dens manglende holdbarhed som økonomisk system.

Schwabs nyeste bog præsenterer et forslag om fortsat forstærkning af det, han kalder „stakeholder capitalism”. Det handler i korte træk om at forstærke forbindelserne mellem regeringer og store virksomheder, der sammen kan skabe nye løsninger for samfundet, hvilket især drejer sig om klimakrisen, omlægning af det økonomiske system og etablering af såkaldte „smart cities”.

Det, som Schwab peger på, synes altså ikke i høj grad at være baseret på et kommunistisk tanke-sæt. Det er nemlig ikke staterne, der primært omlægger og styrer samfundene. Det er stater sammen med store virksomheder.

Ifølge Patrick Wood er der mere, der tyder på, at det, som sker lige nu, er, at den teknologiske udvikling, sammen med de multinationale konglomerater og særlige handelsaftaler, der skal beskytte disses interesser, med globaliseringen gradvist er vokset nationalstaterne over hovedet. Teknokratiets ideologier synes over tid at være trængt dybt ind i vores bærende institutioner, således at dets indflydelse bliver helt afgørende på stort set alle områder af det moderne nationale samfund i dag.

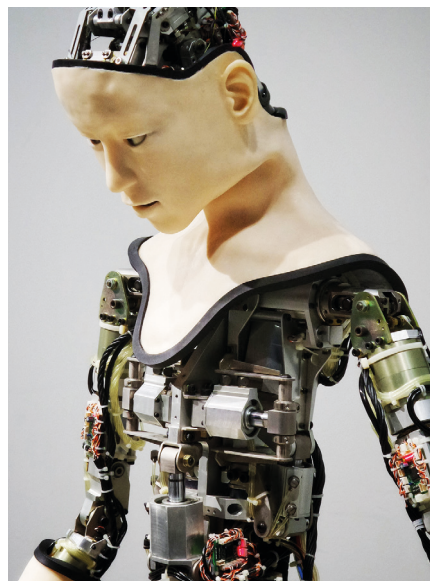
Ifølge Wood har udviklingen hen imod teknokratiet været særligt målrettet siden tiden omkring 2. verdenskrig, men naturligvis også før. Wood lægger desuden særlig vægt på den indflydelse, som tænketanken, den trilaterale kommission, som blev grundlagt af David Rockefeller i 1973 og havde medlemmer som Zbigniew

Brzezinski og senere Gro Harlem Brundtland, har haft på centrale beslutningsdygtige institutioner. Denne kommission havde en særlig interesse i en ingeniørpræget, teknisk-økonomisk håndtering af verdens mest presserende udfordringer, og den var langt mere økonomisk, end den var politisk, ifølge Wood.

Kommissionens medlemmer har alle været uhyre indflydelsesrige i både politik, uddannelse og forskning, samt økonomi, hvor Rockefeller har haft stor indflydelse på både olie- og medicinalindustrien, herunder den måde, hvorpå medicinfaget og medicinalindustrien har udviklet sig. Rockefeller har tidligt involveret sig i den grønne bæredygtighedsbevægelse også. Men lad os dykke lidt dybere ned i spørgsmålet om, hvad tek-nokratiet egentlig er?

Teknokratiet

Teknokratiet skal i denne artikel forstås som en samlet betegnelse for en bevægelse i både ånd og handling, som har været - og er - trængt ind som en strategisk og handlingspræget ideologi i centra-

Teknokrati, et politisk system der bygger på tekniker-, eller ekspertvælde. Hvor beslutningsmagten reelt ligger hos eksperterne, ikke politikerne. Det påpeges at denne form for system skulle give større rationalitet hvor bla. robotter og AI står som garant for det. Spørgsmålet er blot, hvor er mennesket i alt dette? Foto af Possessed photography på Unsplash.

le institutioner med indflydelse nationalt og globalt. Det væsentlige ved teknokrati som ideologi er, at den fra starten har været båret af nogle økonomisk og intellektuelt meget indflydelsesrige personer og familier.

Når man taler om et teknokrati, er der ikke tale om en bred folkelig bevægelse, og der er heller ikke tale om en politisk bevægelse. Den teknokratiske tankegang er startet uden at have haft nogen nævneværdig indflydelse på samfundet. Der er snarere tale om en form for ideologi, der er forankret i den teknologiske udvikling, og som også har en økonomisk karakter og er bundet op på idéer om videnskabeligt baseret management.

Det, som er væsentligt at forstå, er, at denne bevægelse er blevet indført og har overlevet inden for centrale magtinstitutioner, såsom FN og alle de internationale organisationer, der er udsprunget heraf, såsom WHO og WTO, helt frem til i dag. Det er de meget indflydelsesrige aktører, der har formået at være strategiske med deres indflydelse, således at tendensen er vokset. Ikke mindst på grund af teknologiens særlige væsen og eksponentielle udviklingspotentiale i sig selv. Det er alt dette, der gør, at den teknokratiske ideologi nu har fået kunstigt overtag, og at hele verden står over for at måtte tage stilling til dette overtag.

Teknokratiets menneskesyn kobler sig til det, man kan kalde „det transhumanistiske”.

Rent faktisk har denne retning heller ikke haft en dominerende position i det vestlige akademiske system igennem årene. Retningen har været associeret med eugenik (planlægning af, hvilke grupper i befolkningen, der er mest værd for samfundet, og udryddelse af dem, der ikke er meget værd for samfundet), hvad man rent akademisk institutionelt har taget afstand til, netop på grund af de negative effekter af denne tankegang igennem den 2. verdenskrig.

Alligevel vinder ideologien indpas sammen med eugenik og en høj grad af fokus på de næste niveauer af teknologisk udvikling, herunder højere grader af automatisering i samfundet. Ideologien vin-

Med den hemmelige mission Operation Paperclip fik den Amerikanske regering hentet flere en 1.600 Nazi forskere (og deres familier) til USA. Herved blev viden, erfaring og forskning indenfor avanceret militær teknologi, flyteknologi, kemiske og biologiske våben bragt til landet. Velvidende, og sløret, at en del af disse forskere havde været involveret i eksperimenter på mennesker som var de laboratorierotter. Foto: wiki-media commons.

der stadig mere indpas i takt med, at hele den teknisk-instrumentelle og økonomiske management-tankegang i stigende grad etablerer sig som den primære retningsgiver, og som en primær og ofte usagt underliggende filosofi i mange moderne nationer.

Man må sige, at det især er teknologiens egen kraft, så at sige, til at overvælde og til at skabe udviklingsmæssigt potentiale, som mennesker generelt har ladet sig overtage af. Det gælder både kunstig intelligens, robotteknologi, syntetisk biologi og bioteknologi. Det gælder både makro- og mikroplaner.

På grund af teknologiens stærke potentiale for innovation og dens iboende kompleksitet, som mange almindelige mennesker ikke forstår, ender sådan noget som transhumanismen også ad indirekte vej med at få indflydelse, selv om der igennem mange år har været meget modstand imod den transhumane filosofi. Man kan sige, at teknologiudviklingen tilsammen med et overdrevent fokus på digital systematisering og økonomisk vækst smugler transhumanismen med ind ad bagdøren. De færreste synes at have observeret dette, imens det er foregået.

Teknokratiet er over tid blevet snævert sammenvævet med efterkrigstidens overstatslige institutioner som FN, EU, WHO, WTO og andre centrale verdensorganisationer.

Over tid har der opbygget sig et netværk af overstatslige samarbejdende institu-

tioner, som alle er influeret af Agenda 21/30, og som over tid har lavet bindende aftaler med hinanden, både om den fjerde industrielle revolution (Schwab), samt om FN's 17 bæredygtighedsmål.

Overgangen fra et fokus på miljøproblemer og forbedring af forholdet mellem menneske og natur til et stadigt stigende fokus på CO² skaber grundlag for en fortsat teknisk-instrumentel management-behandling af udfordringen, der i høj grad ser ud til at handle om øget beskatning af borgerne, hvor det i sidste ende igen bliver borgeren, der betaler prisen, og de mere eller mindre skjulte magthavere, der fastholder deres almægtighed samtidig med dette, ikke i høj grad er synlige for mange.

Både bæredygtighedsmålene og den fjerde industrielle revolution er nemlig spundet ind i yderst favorable og utopiske vokabularier (såsom at udrydde al fattigdom inden 2030). Men overordnet set er hele bevægelsen underlagt teknokratiets målsætninger.

Det tabte demokrati som redskab for det globale statskup

I forhold til at forstå den nuværende situation betyder indflydelsen fra de overstatslige institutioner og de privat-offentlige partnerskaber mellem regeringer og private institutioner eller store firmaer, at meget af det, der strukturerer, ordner og har indflydelse på almindelige menneskers liv i dag, ikke er noget, der er afstedkommet af demokratiske processer.

Alene processer, hvor EU får indflydelse på medlemslandes lovgivning, kan diskuteres i forhold til deres demokratiske værdi, samt værdien for det enkelte samfund. Det væsentlige at forstå er dog, at vi med teknokratiet taler om en stærk magt og indflydelse, som er afgørende for de enkelte lande, og som der aldrig er truffet demokratiske beslutninger om.

Vi taler altså om den del af magten, som involverer både amerikanske og europæiske interesser, og som utvivlsomt involverer et stærkt samarbejde med nøglepersoner i Kina i øvrigt, som kan køres igennem på et transnationalt og overstatsligt niveau med effekt for den enkelte stat, men uden at staten eller befolkningen har noget at skulle have sagt.

Globaliseringen som proces har i sidste ende vist sig større og kraftigere end de nationale demokratiers interne processer og interesser.

Derfor giver det mening at sige, at demokratiske processer snarere bliver brugt som middel for globaliseringen end som mål.

Derfor ligger magten ikke i demokratiet og hos demokratiernes regeringsoverhoveder, som de fleste nationers borgere ofte har troet.

Det er af samme grund, at vi er nødt til at anskue den nuværende krig som havende en ganske anden karakter, end når lande decideret slås imod hinanden.

Denne gang er der tale om et konfliktniveau mellem regeringsoverhoveder, som

er spundet ind i teknokratiets målsætninger og metode til at begynde med og så deres egne befolkningers interesser. Som jeg anskuer det, handler krisen om mere end virushåndteringen og dennes planlægning. Bærerne af teknokratiets målsætninger og ideologi er mere end de, som har planlagt den medicinske krise, som udgør første led i krigen. Denne del af krisen sikrer derimod, at regeringer kan overtales til at handle med plottet, fordi alting foregår inden for det medicinske regi, der kræver særkompetencer i forhold til at aflæse situationen, og som udgør et område, der normalt slet ikke bør være politisk. Vi ser et samarbejde mellem staterne og medicinalindustrien, samt dennes sponsorer, hvor WHO sammen med vaccineindustrien ender med at få mere at skulle have sagt end det demokratiske, politiske spektrum.

Intet af dette er bundet op på enkeltnationers særinteresser (omend omstruktureringen af USA's økonomi og dollarens position i verdensøkonomien nok spiller en stor rolle i hele scenariet). Når man skal forstå, hvorfra krigen udspringer, handler det i bund og grund om, at der, hvor den største og mest kraftfulde magt ligger, derfra stammer de interesser, der føres igennem og påvirker alle.

” Og pointen er, at befolkningens interesser bliver undermineret i forhold til teknokratiets”.

Krigens parter kan ikke beskrives på nogen simpel måde. For den indeholder som nævnt også mekanismer og strukturer, samt teknologiens eget enorme, iboende potentiale.

Men vi kan blive ved med at spørge os selv: Hvordan kan dette lade sig gøre uden, at mange mennesker får øje på tendenserne og begynder at forstå teknokratiets voksende indflydelse og behov for overordnet kontrol?

Og hvordan ser en krig ud, der er ført mellem skjulte teknokrater og nationale borgere over hele verden?

Fortsættes

Vil du støtte os i, at vi når frem til en fast papirudgivelse, hvert kvartal?

Til at bistå os med at "sejle skibet søstærkt i havn", leder vi efter flg. frivillige kolleger til **Team-Free21DK**:

Free21 Transskribenter

Vores transskribenter lytter til videos med dokumentare, interviews, eller foredrag og nedskriver patentligt hvert eneste ord. Fortrinsvis på engelsk.

Har du tid og tålmodighed hører vi meget gerne fra dig.

Free21 Oversættere

Er du sprogligt kyndig? Har du grundig kendskab til først og fremmest tysk eller engelsk?

Måske til norsk eller til svensk? Oversættere er isærdeleshed efterlyst. Send os en mail og forhør dig om „jobbet“.

Vi er i færd med at udvikle vores website og søger dertil en erfaren frivillig som

Free21 Co-Web-Admin

Du har grundig kendskab til Wordpress, PHP og CSS, og udover dansk behersker enten engelsk eller tysk, da du skal kunne arbejde sammen med både Free21DE og Free21DK om uploads af vores artikler.

Free21 Korrekturlæsere

Før vi layouter og udgiver en artikel, gennemgår vores korrekturlæsere alle vores oversatte tekster.

Har du styr på det danske sprog, er du skrap til grammatik og kan du lide at „arbejde med sproget“?

Tøv ikke med at kontakte os.

Free21 Researcher

Vores researchere tjekker links og kilders tilgængelighed samt disses faktuelle nøjagtighed.

Er du kritisk, skeptisk og har du erfaring med at gennemskue hvad der er troværdige kilder eller ej? Så ér du den helt rette for os.

Free21 Layoutere

Vores layoutere arbejder også i vores egne skabeloner, så alle artikler får samme grafiske udtryk – uanset sprog. Vi mangler især, og det vil glæde os, at kunne tiltrække kreative layoutere med adgang til Adobe InDesign, min. vers. CS5, helst Creative Cloud.

Brug kontaktformularen på www.free21DK.org